

גם-שמים נטפו גם-עבים נטפו מים – על גשם והתגלות

שמות פרק יט:

(טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיט הַבַּקָּר וַיְהִי קִלְתֵּי וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל-הַהָר וְקַל שֶׁפָּר חֲזַק מְאֹד וַיִּחַרְדוּ כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה:

תהלים פרק סח:

(ח) אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצִעְדְּךָ בְּיִשְׁמֹון סִלְהָ: (ט) אֲרָץ רַעֲשָׁהוּ אֶף-שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זָה סִיגֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (י) גִּשְׁמֵם גְּדִבּוֹת תַּנְיִף אֱלֹהִים נַחֲלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּךָ כֹּונֶנְתָּה:

מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי פרק יט:

מגיד הכת' שביום מתן תורה היו עננים וברקים וירידת גשמים וכן הוא אומר ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים (שופ' ה ד)

שופטים פרק ה פסוק ד:

יִקְוֶה בְּצִאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצִעְדְּךָ מִשְׁדֵּה אֲדוֹם אֲרָץ רַעֲשָׁה גַם-שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם-עֲבִים נָטְפוּ מַיִם:

ספר מורה הנבוכים חלק ג פרק ט:

וידוע ג"כ ומפורסם באומה שיום מעמד הר סיני היה יום עב ויום ענן ומטר מועט, אמר ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו

דברים פרק יא:

(י) כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בֹא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כָאָרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יִצְאֶתְּם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת-זְרַעְךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלְךָ כְּגֹן הַיַּרְק: (יא) וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֲרָץ הַרִים וּבְקָעוֹת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה-מֵימֵם: (יב) אֲרָץ אֲשֶׁר-יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ דַּרְשׁ אֶתְּךָ תַּמִּיד עֵינֵי יִקְוֶה אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרִשִׁית הַשָּׂנֵה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה:

תלמוד בבלי מסכת תענית דף ב עמוד א-ב: אמר רבי יוחנן: שלשה מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן: מפתח של גשמים, מפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים. מפתח של גשמים - דכתיב יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו. מפתח של חיה מנין - דכתיב ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה. מפתח של תחיית המתים מנין - דכתיב וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם. במערבא אמרי: אף מפתח של פרנסה, דכתיב פותח את ירך וגו'. ורבי יוחנן מאי טעמא לא קא חשיב להא? אמר לך: גשמים היינו פרנסה.

מלכים א פרק יח פסוק לז: עָנְנֵי יִקְוֶה עָנְנֵי וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי-אַתָּה יִקְוֶה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסִּבֶּתְ אֶת-לְבָבְךָ אַחֲרָיִת:

רש"י מלכים א פרק יח פסוק לז: ואתה הסבות את לבם - נתת להם מקום לסור מאחריך ובידך ה' להכין לבבם אליך.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קיג עמוד א

אחאב שושביניה הוה, אתא איהו ואליהו למשאל בשלמא בי טמיא. יתיב וקאמר: דילמא כי מילט יהושע הכי לט: לא יריחו על שם עיר אחרת, ולא עיר אחרת על שם יריחו? אמר ליה אליהו: אין. אמר ליה: השתא לווטתא דמשה לא קא מקיימא, דכתיב וסרתם ועבדתם וגו' וכתבי וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים וגו', והווא גברא אוקים ליה עבודה זרה על כל תלם ותלם, ולא שביק ליה מיטרא דמיזל מיסגד ליה, לווטתא דיהושע תלמידיה מקיימא? מיד ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד חי ה' אלהי ישראל... אם יהיה... טל ומטר וגו', בעי רחמי והבו ליה אקלידא דמטרא, וקם ואזל. ויהי דבר ה' אליו לאמר לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר וגו'

